

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/75/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112219685
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Šebeň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112219685.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanej: R. Q., nar. XX.X.XXXX, XX. V. XX, XXX XX T., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 3.421,38 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 4.4.2013 č.k. 12C/397/2012-96, takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie vedľajšieho účastníka.

Z a v ä z u j e vedľajšieho účastníka zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 130,87 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto uznesenia.

Žalovaná n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.601,37 eur s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 25.3.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti uplatneného úroku vo výške 5,05 eur, úroku z omeškania vo výške 805,35 eur a ostatného príslušenstva vo výške 9,62 eur konanie zastavil. Ďalším výrokom rozsudku zaviazal žalovanú nahradiť trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku 98,56 eur a na trovách právneho zastúpenia 273,41 eura na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku, proti všetkým jeho výrokom, okrem výroku o zastavení časti konania, podal odvolanie vedľajší účastník pre neúplné zistenie skutkového stavu veci a pre nesprávne právne posúdenie veci.

Po predložení veci sa odvolací súd v prvom rade zaoberal tým, či odvolanie podala osoba oprávnená na jeho podanie.

Rozhodovacia súdna prax zastáva názor, že ak odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal len vedľajší účastník, musí sa súd vždy zaoberať tým, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom (porovnaj uznesenie NS SR z 30.4.2009 sp. zn. 1Cdo 59/2009).

Najnovšie zaujal k tejto problematike stanovisko Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 7. mája 2014 sp. zn. 6Cdo 77/2014. Podľa tohto rozhodnutia ak nejde o situáciu vyplývajúcu z § 201 veta druhá O. s. p., nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za

následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom okrem prípadu, ak konkrétne okolnosti výnimočne odôvodňujú iný postup, napr. ak by tento nesúhlas mohol byť hodnotený ako zneužitie práva na úkor iných, v konaní priamo nezúčastnených subjektov. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Rovnaký následok, vrátane vyššie uvedenej výnimky, treba vyvodiť aj zo situácie, ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou vigilantibus iura scripta sunt (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania. Vedľajšiemu účastníkovi zostáva možnosť, aby v takomto prípade na výzvu súdu sám obstaral a predložil vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas s podaným odvolaním (porovnaj uznesenie NS SR zo 7. mája 2014 sp. zn. 6Cdo 77/2014).

Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 7.5.2014 sp. zn. 6Cdo 77/2014 v tejto súvislosti vyslovil názor, že „Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Účastníci súdneho konania môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu (zásada neformálnosti). Každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený (§ 41 ods. 1, 2 O.s.p.).

Zásada neformálnosti úkonov neprichádza do úvahy, ak zákon na platnosť úkonu vyžaduje písomnú formu (§ 42 ods. 1, O.s.p.).

Procesné úkony možno urobiť len konaním a výslovne a teda nie konkludentne, či opomenutím. Výnimku v tomto smere môže stanoviť len zákon. Takouto výnimkou je úprava § 101 ods. 3 O.s.p.. Táto však nie je v preskúmvanej veci použiteľná, pretože sa výslovne týka procesných návrhov týkajúcich sa postupu a vedenia konania. Súhlas a teda aj nesúhlas účastníka s procesným úkonom iného účastníka, ktorý nie je úkonom upravujúcim postup a vedenie súdneho konania (napr. súhlas odporcu so späťvzatím návrhu podľa § 96 ods. 2, § 208 O.s.p.), nemôže byť daný len konkludentne. Musí sa jednať o prejav vôle účastníka, ktorý je dostatočne určitý a zrozumiteľný.

Ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník podať odvolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, poprípade, ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadrí súhlas (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.8.2012 sp. zn. 2Obdo 27/2012, uznesenie z 30.1.2013 sp. zn. 6Cdo 10/2013). Tieto rozhodnutia riešia stav vzniklý tým, že hlavný účastník výslovne odmietne dať súhlas s úkonom (odvolaním) vedľajšieho účastníka.

Ak však hlavný účastník súhlas nevyjadril (t. j. vôbec neprejavil svoju vôľu), prípadne súhlas dodatočne odvolal, „bude sa táto situácia posudzovať ako nesplnenie subjektívnej podmienky na podanie odvolania, čo znamená, že v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) odvolanie bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (Občiansky súdny poriadok - Komentár - I. diel, 2. vydanie, str. 331 - Nakladateľstvo C. H. Beck Praha, r. 2 2012).

Riadac sa právnym názorom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu odvolací súd vyzval žalovanú uznesením zo dňa 15.4.2014 č.k. 9Co/75/2013, aby v lehote 7 dní odo dňa doručenia výzvy oznámila svoje stanovisko k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom, predovšetkým aby oznámila, či dáva súhlas k podanému odvolaniu alebo s podaným odvolaním nesúhlasí. V uznesení bola poučená, že v prípade odmietnutia súhlasu k podanému odvolaniu je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne odvolanie podané vedľajším účastníkom ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Uznesenie bolo žalovanej doručené dňa 23.4.2014. Žalovaná na výzvu súdu

nereagovala a v stanovenej lehote, ani do dňa rozhodnutia súdu, odvolaciemu súdu neoznámila, že s odvolaním podaným vedľajším účastníkom súhlasí.

Keďže žalovaná neudelila súhlas na podanie odvolania vedľajším účastníkom, pričom odvolacím súdom bola osobitne poučená o tom, že v prípade odmietnutia súhlasu s podaním odvolaním je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, nemal odvolací súd inú možnosť, len odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Úspech v odvolacom konaní mal žalobca. Preto mu vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov odvolacieho konania. Žalobca si vo vyjadrení zo dňa 12.7.2013 uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 166,73 eur. Tieto trovy vznikli žalobcovi v súvislosti s odvolaním vedľajšieho účastníka, ku ktorému žalovaná nedala súhlas. Preto žalovaná nie je povinná znášať dôsledky neúspechu v odvolacom konaní a povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania svedčí len vedľajšiemu účastníkovi.

Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník podaným odvolaním napadol všetky výroky rozsudku, s výnimkou výroku o zastavení časti konania, tvorí tarifnú hodnotu veci v odvolacom konaní prisúdená suma 2.601,37 eur. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vypočítaná z uvedenej tarifnej hodnoty veci sa rovná sume 101,25 eur (§ 10 ods. 1, 2 a § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - ďalej len Vyhláška).

Táto suma sa zvyšuje o paušálnu náhradu miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov v zmysle § 16 ods. 3 Vyhlášky, ktorá sa priznávala v roku 2013 vo výške 7,81 eur. Súčet tejto odmeny a náhrady 109,06 eur sa v súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky zvyšuje o 20 % daň z pridanej hodnoty (21,81 eur) na celkovú sumu náhrady trov odvolacieho konania 130,87 eur. Túto náhradu je vedľajší účastník povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.